

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan yazarın telif hakkı ile ilgili kısmı okuyabilirsiniz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Karoussiotis/Portekiz – 23205/08

Karar 1.2.2011 [2. Daire]

Madde 35

Madde 35–2

Uluslararası diğer bir merciye sunulmuş başvuru

Avrupa Komisyonu önünde bir şikâyet derdest iken, aynı şikâyetin AİHM'ye yapılan bir başvuruya konu edilmesi: *Kabul edilebilir*

Olaylar – Dava Almanya'dan Portekiz'e yasadışı bir şekilde götürülmüş olan bir çocuğun geri gönderilmesi prosedürü ve çocuğa bakma yetkisinin kimde olacağına karar verilmesi ile ilgilidir. Mart 2005 tarihinde, Alman vatandaşı olan başvuru, Alman makamlarından, çocuğun, Lahey Sözleşmesi çerçevesinde, geri dönüşünün sağlanması için yardım talep etmiştir. 2009'da, bir Portekiz istinaf mahkemesi, çocuğun Portekiz'de tutulmasının yasadışı olduğuna, ancak 2201/2003 sayılı (Evlilikler ve Velayete İlişkin Hususlarda Yargı Yetkisi ve Yargı Kararlarının Uygulanması ve Tanınması Hakkında) Avrupa Yönetmeliği'ne göre de, çocuğun yüksek menfaati gereği Portekiz'de kalması gerektiğine karar vermiştir. Mart 2005 tarihinde Portekiz yargı mercileri önünde açılan çocuğa bakma hakkıyla ilgili yargılama halen derdesttir. Başvuru, Nisan 2008 tarihinde, Avrupa Komisyonu'na, Portekiz yargı mercileri önündeki prosedürün aşırı uzun sürmesi nedeniyle Portekiz'in 2201/2003 sayılı yönetmeliği ihlal ettiği iddiasıyla, “ihlal prosedürü” başlatması için başvurmuştur. Bu prosedür de halen derdesttir.

Hukuk – Kabul edilebilirlik hakkında:

Avrupa Komisyonu'na yapılmış benzer bir başvurunun varlığı hakkında – Başvurucunun AİHM ve Avrupa Komisyonu'na yaptığı başvurulardaki olay ve şikâyet benzerliklerine itiraz edilemez. Ancak, Avrupa Komisyonu önündeki prosedürün, hem usul hem de muhtemel sonuçları açısından, AİHS'nin 34. maddesinde öngörülen bir bireysel başvuru olarak kabul edilip edilemeyeceğinin incelenmesi gerekmektedir. Her şahıs bir üye devlete karşı, bu devlete yüklenebilecek ve Avrupa Birliği hukukunun bir ilkesi veya düzenlemesine aykırı olduğunu düşündüğü bir tedbir veya uygulamayı ihbar etmek için, Avrupa Komisyonu'na başvurabilir. Şikâyet bir üye devletin topluluk hukukunu ihlal etmesini ihbar ediyorsa kabul edilebilir olduğuna karar verilir. Avrupa Birliği Adalet Divanı'nın sabit bir içtihadına göre, Avrupa Komisyonu, ihlal prosedürü başlatma ve Adalet Divanı'na başvurma konusunda, takdir yetkisine sahiptir. Bu “ihlal prosedürü” veya “ön karar prosedürü” sadece üye devletin Birlik hukukunun icaplarına rızasıyla uymasını sağlama hedefini gütmektedir. Kusur

başvurusuna gelince, Adalet Divanı bir kusurun bulunduğu kanaatine varırsa, ilgili üye devleti, topluluk hukukuna uymaya zorlamak için, sabit bir miktar para ödemeye veya Komisyon'un belirlediği sınırlar içerisinde, bir para cezasına mahkûm edebilir. Böylece, bu karar şikâyetçinin hakları üzerinde bir etkiye sahip değildir, çünkü bireysel bir durumu düzeltme sonucuna sahip değildir. Her türlü bireysel tazmin talebi için şikâyetçinin ulusal yargı mercilerine başvurması gerekir. Bu nedenle, şikâyetçi, Avrupa Birliği organlarına başvurmak için, ne bu konuda bir menfaati olduğunu göstermek ne de ihbar ettiği ihlalle esas olarak ve doğrudan bir ilgisinin olduğunu kanıtlamak zorundadır. Yukarıda belirtilenlere bakıldığında, bu prosedür, ne usul ne de muhtemel etkileri bakımından, 34. maddede öngörülen bireysel bir başvuru olarak kabul edilebilir. Böylece, Avrupa Komisyonu, bu olayda olduğu gibi, bir şahıs tarafından yapılmış bir şikâyete baktığı durumda, AİHS'nin 35 § 2 b) maddesi anlamında, "uluslararası bir soruşturma veya çözüm mercii" oluşturmamaktadır.

Sonuç: İlk itirazın reddi (Oybirliğiyle).

AİHM, Hükümet'in iç hukuk yollarının tüketilmediği yönündeki ilk itirazını esas incelemesiyle birleştirmiş ve sonra da reddetmiştir. AİHM, aynı zamanda, 8. maddenin ihlal edildiği sonucuna varmıştır.

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin resmi dilleri Fransızca ve İngilizce'dir. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, kalitesi konusunda herhangi bir sorumluluk kabul etmemektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarının veritabanı olan HUDOC üzerinden (<http://hudoc.echr.coe.int>) veya HUDOC'un bildirdiği başka veritabanları üzerinden yüklenebilir. Davanın isminin tamamen yazılması, yukarıdaki telif hakkıyla ilgili ifadelerin kullanılması ve insan haklarına destek Fonu'na referans yapılması şartıyla ticari olmayan amaçlarla kullanılabilir. Bu çevirinin tamamını veya bir kısmını ticari amaçlarla kullanmak isteyen herkesin, bu durumu belirtilen adrese bildirmesi rica olunur: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.